# Sunday Service (29 November 2026)

Glory to God; Father, Son and Holy Spirit:
**as in the beginning, so now, and for ever. Amen.**

**E**ternal God,
through long generations you prepared a way
for the coming of your Son,
and by your Spirit you still bring light to illumine our paths:
renew us in faith and hope
that we may welcome Christ to rule our thoughts
and claim our love;
to whom be glory for ever. **Amen**.

**Mark 13:28-37 Coming of the Son of the Man**
“Now learn this lesson from the fig tree: As soon as its twigs get tender and its leaves come out, you know that summer is near. Even so, when you see these things happening, you know that it is near, right at the door. Truly I tell you, this generation will certainly not pass away until all these things have happened. Heaven and earth will pass away, but my words will never pass away. “But about that day or hour no one knows, not even the angels in heaven, nor the Son, but only the Father. Be on guard! Be alert! You do not know when that time will come. It’s like a man going away: He leaves his house and puts his servants in charge, each with their assigned task, and tells the one at the door to keep watch. “Therefore keep watch because you do not know when the owner of the house will come back - whether in the evening, or at midnight, or when the rooster crows, or at dawn. If he comes suddenly, do not let him find you sleeping. What I say to you, I say to everyone: ‘Watch!’”

Today marks the beginning of the season of Advent, a time of waiting, preparation, and hope. As we enter this sacred season, we are reminded that Advent is not just about preparing for Christmas, but about preparing our hearts for the coming of Christ. In Mark 13, Jesus tells His followers to keep watch. He speaks of the fig tree and how its budding branches signal that summer is near. In the same way, we are to recognize the signs of His return and live with readiness.

Jesus emphasizes a key truth: we do not know the exact day or hour of His coming. Not the angels, not even the Son, but only the Father. This should stir something in us, not fear, but urgency. The message is clear. Stay awake. Be alert. Be faithful. Live each day as if it matters in eternity. Because it does.

In this passage, Jesus compares His return to a man who goes away and puts his servants in charge. Each servant has a task. One is told to keep watch at the door. This is a powerful image of Christian life. We are not called to wait passively. We are called to wait actively, with responsibility, purpose, and faithfulness. God has given each of us gifts and roles in His kingdom. Our calling is to be faithful stewards while we wait for His return.

This Advent season reminds us that waiting is not wasted time. In a world that values speed and instant results, Advent teaches us the spiritual discipline of patience. Waiting on God sharpens our trust. It shapes our character. It draws us closer to Him. When we live in expectation, we begin to see God in the ordinary moments of life, in the kindness of others, in the quiet of prayer, in the beauty of creation, in acts of compassion.

For seafarers, this message has special meaning. Life at sea involves constant alertness. Whether navigating a storm or sailing through calm waters, you are always watching, always ready. This is a mirror of the spiritual readiness Jesus calls us to. Just as a ship must be prepared for sudden changes, so must our hearts be ready to welcome Christ at any moment.

Advent is also a season of hope. Amid uncertainty and hardship, we are reminded that Christ is coming again. His return is a promise of justice, peace, and restoration. It is the hope that sustains us when the night feels long. It is the light that guides us when the way seems unclear. We are not just remembering His first coming in Bethlehem. We are looking forward to His glorious return.

Let this Advent be a time to renew our faith, to realign our priorities, to forgive, to love, and to serve. Let it be a time to quiet our hearts and listen for His voice. Let it be a time to keep watch, not with anxiety, but with hope. Jesus is coming, and we want to be ready, not just with decorations and traditions, but with hearts full of faith and lives that reflect His light. Stay awake. Be alert. Keep watch. The King is near.

**I believe in God, the Father almighty,**
**creator of heaven and earth.**
**I believe in Jesus Christ, God's only Son, our Lord,**
**who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,**
**suffered under Pontius Pilate, was crucified, died, and was buried;**
**he descended to the dead.**
**on the third day he rose from the dead; he ascended into heaven,**
**and is seated at the right hand of the Father;**
**from there he will come to judge the living and the dead.**
**I believe in the Holy Spirit, the holy catholic Church, the communion of saints,**
**the forgiveness of sins, the resurrection of the body,**
**and the life everlasting. Amen.**

***(Seafarer's Prayer)***
Gracious God, as we begin this Advent season, we ask You to prepare our hearts for the coming of Your Son. For all of us who sail far from home, fill us with peace and hope. May the light of Christ shine in every vessel, and may Your presence be our constant companion. Guide our work, protect our journeys, and comfort our families who wait on shore. Help us all to stay awake in faith, to live with purpose, and to serve with love. May our lives reflect the hope of Advent and the promise of Your return. In Jesus' name we pray. **Amen.**

**Our Father in heaven,**
**hallowed be your name,**
**your kingdom come,**
**your will be done, on earth as in heaven.**
**Give us today our daily bread.**
**Forgive us our sins as we forgive those who sin against us.**
**Save us from the time of trial and deliver us from evil.**

**For the kingdom, the power, and the glory are yours**
**now and for ever. Amen.**

The grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Spirit, be with us all evermore. **Amen.**

# Tagalog Sunday Service (29 November 2026)

Luwalhati sa Diyos, Ama, Anak, at Banal na Espiritu:
**Noon, ngayon, at magpakailanman. Amen.**

Diyos na Walang Hanggan, sa loob ng mahabang henerasyon ay inihanda mo ang daan para sa pagdating ng iyong Anak, at sa pamamagitan ng iyong Espiritu ay patuloy mo pa ring dinadala ang liwanag upang tanglawan ang aming mga landas: baguhin mo kami sa pananampalataya at pag-asa upang malugod naming tanggapin si Kristo upang pamunuan ang aming mga isipan at angkinin ang aming pag-ibig; sa kanya ang kaluwalhatian magpakailanman. **Amen.**

**Mark 13:28-37**
28. Sa puno nga ng igos ay pag-aralan ninyo ang kaniyang talinghaga: pagka nananariwa ang kaniyang sanga, at sumusupling ang mga dahon, ay nalalaman ninyo na malapit na ang tagaraw;
29. Gayon din naman kayo, pagka nangakita ninyong nangyari ang mga bagay na ito, ay talastasin ninyo na siya'y malapit na, nasa mga pintuan nga. 30. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi lilipas ang lahing ito, hanggang sa mangaganap ang lahat ng mga bagay na ito.
31. Ang langit at ang lupa ay lilipas: datapuwa't ang aking mga salita ay hindi lilipas.
32. Nguni't tungkol sa araw o oras na yaon ay walang nakakaalam, kahit ang mga anghel sa langit, kahit ang Anak, kundi ang Ama.
33. Kayo'y mangagingat, mangagpuyat at magsipanalangin: sapagka't hindi ninyo nalalaman kung kailan kaya ang panahon.
34. Gaya ng isang tao na nanirahan sa ibang lupain, na pagkaiwan ng kaniyang bahay, at pagkabigay ng kapamahalaan sa kaniyang mga alipin, sa bawa't isa'y ang kaniyang gawain, ay nagutos din naman sa bantay-pinto na magpuyat.
35. Mangagpuyat nga kayo: sapagka't hindi ninyo nalalaman kung kailan paririto ang panginoon ng bahay, kung sa hapon, o sa hating gabi, o sa pagtilaok ng manok, o sa umaga;
36. Baka kung biglang pumarito ay kayo'y mangaratnang nangatutulog.
37. At ang sinasabi ko sa inyo ay sinasabi ko sa lahat, Mangagpuyat kayo.

Ngayon ang simula ng panahon ng Adbiyento, isang panahon ng paghihintay, paghahanda, at pag-asa. Sa pagpasok natin sa sagradong panahong ito, ipinapaalala sa atin na ang Adbiyento ay hindi lamang tungkol sa paghahanda para sa Pasko, kundi tungkol sa paghahanda ng ating mga puso para sa pagdating ni Kristo. Sa Marcos 13, sinabihan ni Hesus ang Kanyang mga tagasunod na magbantay. Binanggit Niya ang puno ng igos at kung paano ang mga namumukadkad na sanga nito ay nagpapahiwatig na malapit na ang tag-araw. Sa parehong paraan, dapat nating kilalanin ang mga palatandaan ng Kanyang pagbabalik at mamuhay nang may kahandaan.

Binigyang-diin ni Hesus ang isang mahalagang katotohanan: hindi natin alam ang eksaktong araw o oras ng Kanyang pagdating. Hindi ang mga anghel, kahit ang Anak, kundi ang Ama lamang. Dapat itong pumukaw ng isang bagay sa atin, hindi takot, kundi pagkaapurahan. Malinaw ang mensahe. Manatiling gising. Maging alerto. Maging tapat. Mamuhay sa bawat araw na parang mahalaga ito sa walang hanggan. Dahil mahalaga ito.

Sa siping ito, inihambing ni Hesus ang Kanyang pagbabalik sa isang lalaking aalis at inatasan ang kanyang mga alipin na mamahala. Ang bawat alipin ay may gawain. Ang isa ay sinabihan na magbantay sa pintuan. Ito ay isang makapangyarihang imahe ng buhay Kristiyano. “Hindi tayo tinawag upang basta na lamang maghintay nang walang ginagawa.”Tinatawag tayo upang maghintay nang aktibo, nang may responsibilidad, layunin, at katapatan. Binigyan ng Diyos ang bawat isa sa atin ng mga kaloob at tungkulin sa Kanyang kaharian. Ang ating tungkulin ay maging tapat na mga katiwala habang hinihintay natin ang Kanyang pagbabalik.

Ipinapaalala sa atin ng panahon ng Adbiyento na ang paghihintay ay hindi pagsasayang ng oras. Sa isang mundong pinahahalagahan ang bilis at agarang resulta, itinuturo sa atin ng Adbiyento ang espirituwal na disiplina ng pagtitiis. Ang paghihintay sa Diyos ay nagpapatalas ng ating tiwala. Hinuhubog nito ang ating pagkatao. Inilalapit tayo nito sa Kanya. Kapag nabubuhay tayo sa pag-asam, nagsisimula nating makita ang Diyos sa mga ordinaryong sandali ng buhay, sa kabaitan ng iba, sa katahimikan ng panalangin, sa kagandahan ng nilikha, sa mga gawa ng habag.
Para sa mga marino, ang mensaheng ito ay may espesyal na kahulugan. Ang buhay sa dagat ay kinabibilangan ng patuloy na pagiging alerto. Naglalayag man sa isang bagyo o naglalayag sa mahinahong tubig, lagi kang nagmamasid, laging handa. Ito ay salamin ng espirituwal na kahandaan na tinatawag tayo ni Hesus. Tulad ng isang barko na dapat maging handa para sa mga biglaang pagbabago, gayundin dapat maging handa ang ating mga puso na salubungin si Kristo anumang sandali.

Ang Adbiyento ay panahon din ng pag-asa. Sa gitna ng kawalan ng katiyakan at kahirapan, ipinapaalala sa atin na si Kristo ay muling darating. Ang Kanyang pagbabalik ay isang pangako ng katarungan, kapayapaan, at pagpapanumbalik. Ito ang pag-asa na nagpapanatili sa atin kapag ang gabi ay tila mahaba. Ito ang liwanag na gumagabay sa atin kapag ang daan ay tila hindi malinaw. Hindi lamang natin inaalala ang Kanyang unang pagdating sa Bethlehem. Inaabangan natin ang Kanyang maluwalhating pagbabalik.

Nawa'y ang Adbiyentong ito ay maging panahon upang panibaguhin ang ating pananampalataya, upang ituwid ang ating mga prayoridad, upang magpatawad, magmahal, at maglingkod. Nawa'y maging panahon ito upang patahimikin ang ating mga puso at pakinggan ang Kanyang tinig. Nawa'y maging panahon ito upang magbantay, hindi nang may pagkabalisa, kundi nang may pag-asa. Darating si Hesus, at nais nating maging handa, hindi lamang sa mga palamuti at tradisyon, kundi sa mga pusong puno ng pananampalataya at mga buhay na sumasalamin sa Kanyang liwanag. Manatiling gising. Maging alerto. Manatiling nagbabantay. Malapit na ang Hari.

**Sumasampalataya ako sa Diyos, Amang makapangyarihan sa lahat,**
**lumikha ng langit at lupa.**

**Sumasampalataya ako kay Hesukristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ating Panginoon,**

**na ipinaglihi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, ipinanganak ng birheng Maria, nagdusa sa ilalim ni Poncio Pilato, ipinako sa krus, namatay, at inilibing; bumaba siya sa patay.**

**sa ikatlong araw ay nabuhay siya mula sa mga patay; umakyat siya sa langit, at nakaupo sa kanan ng Ama; mula roon ay darating siya upang hatulan ang mga buhay at ang mga patay.**

**Sumasampalataya ako sa Espiritu Santo, sa banal na Simbahang Katoliko, sa pakikipag-isa ng mga banal, sa kapatawaran ng mga kasalanan, sa muling pagkabuhay ng katawan, at sa buhay na walang hanggan. Amen.**

**(Panalangin ng mga Marino)**

Mapagmahal na Diyos, sa pagsisimula ng panahong ito ng Adbiyento, ihanda Mo ang aming mga puso sa pagdating ng Iyong Anak. Puspusin Mo ng kapayapaan at pag-asa kaming lahat na naglalayag nang malayo sa aming tahanan.
Nawa'y magliwanag ang liwanag ni Kristo sa bawat barko, at nawa'y lagi Ka naming makasama. Gabayan Mo kami sa aming trabaho, ingatan Mo kami sa aming paglalayag, at aliwin Mo ang aming mga pamilyang naghihintay sa amin sa pampang.
Tulungan Mo kaming manatiling gising at handa sa pananampalataya, mamuhay nang may layunin, at maglingkod nang may pagmamahal. Nawa'y makita sa aming buhay ang pag-asa ng Adbiyento at ang pangako ng muling pagbabalik ni Kristo.
Sa pangalan ni Hesus, kami ay nananalangin. **Amen.**

**Ama namin, na nasa langit,**
**sambahin nawa ang pangalan Mo.**
**Dumating nawa ang kaharian Mo.**
**Masunod nawa ang kalooban Mo, dito sa lupa gaya sa langit.**
**Bigyan Mo kami ngayon ng aming kakanin sa araw-araw.**
**Patawarin Mo kami sa aming mga kasalanan,**
**gaya ng pagpapatawad namin sa mga nagkakasala sa amin.At huwag Mo kaming ipahintulot sa tukso, kundi iligtas Mo kami sa kasamaan.**

**Sapagkat sa Iyo ang kaharian, ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian, magpakailanman. Amen.**

Ang biyaya ng Panginoong Hesukristo, at ang pag-ibig ng Diyos, at ang pakikisama ng Espiritu Santo, ay sumaatin nawang lahat magpakailanman. **Amen.**